

Bardejovský prameň

Chrám Boží - môj chrám

(s. 3)

Z bohatého leta

(s. 4-8)

Kostol v Lukavici...

(s. 9)

Predivné Božie konanie

(s. 10)

Predstavujeme vám

(s. 14-15)

Podpora a pomoc

(s. 16)

Už druhýkrát prichádza zborový časopis CZ Bardejov do vašich domácností v novom šate. Vo vedení zboru a v redakcii časopisu sme sa potešili niekoľkým pozitívnym ohlasom na snahu robiť prácu s časopisom lepšie. Stále by nás zaujímali aj ďalšie hlasy, aby sme naše snahy mohli usmerniť, či povzbudiť sa v tom, čo je urobené dobre. Aj v kolektíve redaktorov vnímame rezervy, na ktorých chceme ďalej pracovať, no v globále sme radi, že Bardejovský prameň sa začal viac podobať na časopis a menej na zborový leták. Sme vďační aj za každú finančnú podporu pre vydávanie časopisu, lebo zavedené zmeny prirodzene stoja aj viac peňazí, než dosiaľ. Dúfame, že sa nám podarí naplniť očakávania v položke milodarov na Bardejovský prameň, ako sme ich schválili v zmene rozpočtu na zborovom konvente v júni. Milodary na Bardejovský prameň je možné zasielať aj bezhotovostne na účet č. SK46 0200 0000 0016 5999 1353, VS 12 ŠS 90 002. Aj týmto spôsobom môžete podporiť našu snahu o dôsledné a prehľadné informovanie o našej činnosti, zároveň aj misijné snahy v rámci zboru.

Leto je za nami. Prinieslo nám veľa nových zážitkov. Zážitkov osobných, duchovných aj spoločných, týkajúcich sa organizácie cirkvi a života v spoločnosti. Medzi pekné osobné zážitky patrili všetky krásne skúsenosti našich detí a dorastencov na táboroch, aj zážitky Rodinného spoločenstva alebo mládeže 25 PLUS, sprevádzané fotkami a nespočetnými komentármi na sociálnych sieťach. Reflexie na tieto zážitky nesmú chýbať na stránkach časopisu. Leto je aj čas návštev a výletov. Niektoré vzácne návštevy v našom cirkevnom zbore si pripomíname v podobe krátkych správ. Prinášame aj informácie o výsledkoch volieb, ktoré významnou mierou ovplyvnia život cirkvi na nastávajúce obdobie. V ďalších článkoch môžete prijať povzbudenie z osobných skúseností viery v svedectve o Božej pomoci v nemoci, ale môžete sa aj nechať pozvať na podujatia a stretnutia pripravované v našom zbore aj v senioráte.

Začítajte sa a nechajte sa motivovať, potešiť, povzbudiť k živému a voči iným ľuďom otvorenému spolunažívaniu v kresťanskej láske, akej nás učí náš Spasiteľ, Pán Ježiš Kristus.

Ján Velebír, zborový farár

VÝSLEDKY VOLIEB

VÝSLEDKY VOLIEB DOZORCU VD

Dištriktuálne presbyterstvo Východného dištriktu ECAV na svojom zasadnutí dňa 14. 07. 2018 na základe zápisu sčítacej komisie vyhlásilo výsledky volieb na funkciu dozorca Východného dištriktu ECAV na Slovensku:

Celkový počet konventuálov, ktorí sa zúčastnili volieb: 9 822

Kandidát Ing. Ľubomír Pankuch získal: 8 060 hlasov (t. j. 82,06%)

Dištriktuálne presbyterstvo VD ECAV vyhlasuje, že za dozorca Východného dištriktu ECAV na Slovensku na nové volebné obdobie r. 2018 – 2024 bol zvolený Ing. Ľubomír Pankuch.

VÝSLEDKY VOLIEB GENERÁLNEHO PREDSEDNÍCTVA ECAV NA SLOVENSKU

Sčítacia komisia pre voľby generálneho predsedníctva ECAV na Slovensku zverejnila 13. júla 2018 výsledky volieb:

Vo voľbách generálneho biskupa hlasovalo 18 704 voličov. Navrhovaní kandidáti dosiahli nasledovné výsledky:

Ivan Elko	36,46 %
Sidónia Hornánová	12,31 %
Katarína Hudáková	18,78 %
Marián Kaňuch	27,71 %

Do druhého kola volieb postupujú kandidáti: Ivan Elko a Marián Kaňuch. Druhé kolo volieb sa má konať v nedeľu 9., 16. a 23. septembra 2018.

Vo voľbách generálneho dozorca hlasovalo 18 667 voličov. Navrhnutý kandidát Ján Brozman získal 61,57 %, čím získal potrebnú trojpäťtinovú väčšinu a bol zvolený.

31. 8. 2018 Predsedníctvo ECAV informovalo listom cirkevné zbory, že podalo žalobu proti výsledkom volieb dozorca VD a generálneho dozorca a podalo odvolanie proti uzneseniu Generálneho presbyterstva, ktorým bolo vyhlásené druhé kolo volieb generálneho biskupa. O ďalšom postupe v spomínaných voľbách budete informovaní po doriešení záležitosti v zmysle platných predpisov.

CHRÁM BOŽÍ – MÔJ CHRÁM

Žalm 27, 4:

„Jedno som prosil od Hospodina, to žiadať budem: môcť bývať v dome Hospodinovom po všetky dni svojho života, vidieť láskavosť Hospodinovu a kochať sa v Jeho chráme.“

Milý brat milá sestra, polož si teraz otázku, čo pre teba znamená chrám Boží? Nieкто by možno povedal: je to krásna dominanta každého mesta či obce. Iný možno povie: je to významná kultúrna pamiatka. Pre mňa, ako veriaceho kresťana, je však chrám predovšetkým miestom, kde sa stretávam so svojim Bohom.

Keď sa chrám Boží postaví, tak sa posväť a to znamená, že sa oddelí pre Boha. Je to teda miesto vyčlenené pre službu Bohu. Chrám Boží je miesto, ktoré sprevádza veriaceho človeka počas celého jeho života. Ak sa narodí dieťa, prinesú ho rodičia do chrámu, aby ho tam v krste zasvätili Bohu, lebo od krstu nosí meno kresťan, teda Kristov - patriaci Kristovi. Keď deti prídu do veku, kedy sú už aspoň čiastočne schopné pochopiť svoju vieru, tak opäť prídu do chrámu Božieho, aby tu pred Bohom aj pred ľuďmi slúbili vernosť Bohu, viere i cirkvi po všetky dni svojho života. Keď ľudia nájdu lásku svojho života, opäť prichádzajú do chrámu Božieho, aby tu pred Bohom a pred ľuďmi si slúbili doživotnú lásku a vernosť a vyprosili si od Pána požehnanie pre svoju novú rodinu. V každú nedeľu a v každý sviatok, prichádza veriaci človek do chrámu Božieho, do spoločenstva veriacich, aby sa tú stretol s Pánom Bohom, aj s bratmi a sestrami vo viere.

V chráme Božom sa zhromažďuje veriaci ľud k službám Božím a práve tu je to miesto, o ktorom Pán Ježiš povedal: *„Kde sa dvaja, alebo traja zhromaždia v mojom mene, tam som aj ja medzi nimi.“* V chráme, v spoločenstve veriacich sa nám sprítomňuje Kristus podľa svojho zaslúbenia:

„Kto je moje telo a pije moju krv, ten zostáva vo mne a ja v ňom.“ Tu sa teda spájame s Kristom skrze Jeho telo a krv a On tak prebýva v nás a my zase v ňom. Tu sa Kristus prihovára k nám cez svoje sväté slovo, či už čítané zo svätého Písma alebo vykladané v kázni. Tu sa my prihovárame k svojmu Bohu svojimi modlitbami – prosbami, či ďakovaniami a tam chválime svojho Boha, svojimi piesňami, žalmami a chválami. Tu v Božom chráme sa v tichej modlitbe zdôverujeme svojmu Bohu so všetkými svojimi bolesťami aj radosťami. Tu Ho prichádzame prosiť, aby odňal od nás naše kríže a trápenia a tu mu prichádzame aj ďakovať za všetky Jeho dobrodenia. V mnohých zborech našej cirkvi je zvykom, že keď zomrie veriaci človek, tak ho ešte naposledy prinesú do chrámu Božieho, aby sa tam s ním navždy rozlúčili.

A tak v pravom slova zmysle sme s chrámom spojení od nášho narodenia až po smrť. Žalmista Dávid v 27. žalme vyznáva: *„Jedno som prosil od Hospodina, to stále žiadať budem,*

môcť bývať v dome Hospodinovom po všetky dni svojho života, vidieť láskavosť Hospodinovu a kochať sa v Jeho chráme.“

My, ľudia, si väčšinou prajeme veľa zdravia, šťastia a sily. Žalmista Dávid si však prosí od Boha, aby mu preukázal tú milosť, aby po všetky dni svojho života mohol prichádzať k Bohu do Jeho svätého chrámu. Tým si vlastne vyprosil všetko: aj dary duchovné, aj telesné. Žiť v Božej prítomnosti totiž znamená, že Pán má sprevádzať na všetkých cestách môjho života, že mám Jeho požehnanie a ochranu. Ale môcť ísť do chrámu Božieho znamená aj zdravie telesné, aj zdravie duševné, lebo ani telesne chorý, ani duševne chorý človek už asi do chrámu prísť nemôže. Kiež každý z nás túži podobne ako Dávid po živom Bohu a kiež Ho nájdeme v tomto chráme vždy, keď Ho tu prideme hľadať celým svojim srdcom...

Stanislav Baloc
evanjelický farár Štrba

DORASŤÁK 2018

Aj tento rok v lete sa u nás v zborníku organizoval Dorastový tábor (7. - 13. júl 2018, v stredisku Borda pri Košiciach). Náš tím sa na miesto vybral už o dva dni skôr, aby sme sa dostatočne pripravili na príchod dorastákov po technickej stránke, ale najmä po tej duchovnej. Veru, mali sme sa na koho tešiť! Kapacita sa nám naplnila niekoľko dní po spustení prihlasovania v počte 117 ľudí. Z toho dorastákov bolo 73. Počas tábora sme fungovali v desiatich menších skupinkách.

Zijeme v dobe, kedy sme obklopení sociálnymi sieťami. Preto sme sa rozhodli pre hlavnú tému tábora s názvom Koho sleduješ. Počas tém a skupiniek sme sa zamýšľali nad tým, na koho sa denne na obrazkách telefónu pozeráme, teda koho sledujeme. Kúsok po kúsku sme sa dopracovali k Ježišovi a k tomu, ako Ho môžeme začať sledovať, čo to obnáša a prečo to za to stojí.

Ako je zvykom, tak aj tento rok sme sa v tretí deň tábora vybrali na celodennú túru a večer počas Kino night sme si oddýchli pri pozeraní filmov, kedy sa miestnosti na Bode premenili na malé kinosály. Všetko má svoj čas - to je známa múdrosť od Kazateľa. My sme sa túto pravdu rozhodli aplikovať aj do programu dorastáku. Je čas na bežné dni, ale aj na tie neobyčajné a preto úplnou

novinkou na tábore bol Špeci deň, kde si dorastáci vybrali z rozmanitej ponuky trackov a svoje dopoludnie strávili pri hudbe, športe, spoločenských hrách, malbe a niektorí si zaskákali aj parkour. Poobede sme mali futbalový zápas a koncert nášho dlho utajovaného hudobného hosta. Zarapoval nám Leumas, raper z Nového Mesta n/V, ktorý prostredníctvom tohto hudobného žánru hovorí o Ježišovi. Špeci deň vyvrcholil ešte špeciálnejším večerom - evanjelizačným. Potom ako odznelo evanjelium, bol pre dorastákov pripravený Prayer walk (= Modlitebná cesta) -

stanovištia, na ktorých mohli premýšľať a reflektovať to, čo počas tábora počuli o Pánu Bohu. Špeciálne bolo aj to, že sme mali tento rok po prvýkrát oddelené cesty pre chlapcov a dievčatá a každý mohol premýšľať o jemu blízkych témach.

Po spoločne strávenom týždni sme sa plní zážitkov, ale aj vedomostí o Pánu Bohu vrátili domov. Doma sme si dorasták pripomínali spoločnými letnými akciami a dnes sa už tešíme, ako budeme spoločne celý rok rásť v nasledovaní Pána Boha.

Natália Kostová

POHLÁDY ÚČASTNÍKOV...

Požehnaný týždeň prázdnin plný zážitkov, zábavy, hier, dobrého jedla, času stráveného so skvelými ľuďmi, no hlavne týždeň spoznávania toho Najdôležitejšieho, Najmocnejšieho a Najdokonalejšieho na celom svete, Pána Boha!

Tohtoročný tábor sa niesol v téme Koho sleduješ. Týchto sedem dní bolo skvelých a predsa len jeden z nich bol iný. Vraj „Špeci deň“. Takto sa nazýval deň, o ktorom nám nikto nechcel vopred povedať, čo budeme robiť. A dobre spravili. Robili sme zaujímavé veci, no keď nastal večer, bolo to niečo neskutočné. Nádherná téma, chvály a evanjelizácia. Večer, ktorý nám priblížil to, čo Pán Boh spravil pre nás a čo o by sme mali robiť my pre Neho. Mali by sme sa každé ráno znova rozhodnúť nasledovať Ho a každý večer ďakovať za prežitý deň.

Monika Kmecová

Dorastovo-mládežnícky tábor sa uskutočnil aj vďaka finančnej podpore zo zdrojov Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR v rámci programu PODPORA; podpore Občianskeho združenia PRO FAMILIA - BARDEJOV a Komunitnej nadácie Bardejov. Sme úprimne vďační za tieto prostriedky, ktoré, veríme, boli veľmi dobre využité.

Vedenie CZ

Internetový, virtuálny svet ponúka široký výber toho, čo je „in“ a čo je „out“, čo sa nosí. Nám sa to často zdá atraktívne. Chceli by sme zažiť to, o čom hovoria, píše ľudia na sociálnych sieťach. Ak svoju hodnotu vidíme v tom, čo ponúkajú terajší samozvaní „odborníci“, zrejme by sme sa mali zamyslieť nad tým, v čom spočíva naša skutočná hodnota a kde je nutné a potrebné hľadať pravý zmysel života. Všetky témy na tábore mali niečo spoločné. Nech už na internete sledujeme čokoľvek a túžime kopírovať životy iných; musíme si uvedomiť, že život každého z nás je jedinečný. Každý z nás je originál. Pán Boh každého niečím obdaroval. Naozaj nie je potrebné sa porovnávať s niekým iným. Na otázku „Koho sleduješ?“ by mala existovať len jediná odpoveď. Ak nasledujeme Pána Boha, ak bude On naším vzorom, tak aj my môžeme byť svojim životom dobrým príkladom.

Byť fanúšikom Pána Ježiša je to najlepšie privilegium, ktoré môžeme

mať. Byť fanúšikom Pána Ježiša sa naozaj oplatí. V 139. žalme čítame: „Ty vieš, či sadám, či vstávam; i moju myšlienku chápeš zďaleka. Ty pozoruješ, či chodím, či ležím, o všetkých mojich cestách vieš. Ešte nemám slovo na jazyku, a Ty, Hospodine, už ho celkom vieš.“ Kto iný, ak nie Pán Ježiš, si zaslúži, aby sme Ho nasledovali? Kto iný si zaslúži follow, ak nie On? V refréne táborovej hymny sa spieva:

*Nechcem žiť viac v klame,
naoko dokonalé bohatstvo,
moc a sláva
rozplynie sa ako para.*

*S Tebou viem, kto som,
dávaš zmysel mojim dňom,
skutočnú slobodu mám,
keď v stopách Kristových kráčam.*

Kráčajme v stopách Kristových a už teraz dúfajme, že budúročný dorasták prinesie opäť neopakovateľné zážitky, skvelé priateľstvá, unikátnu atmosféru a predovšetkým Božie požehnanie.

Stano Petrič

DETSKÝ TÁBOR

Deti. Živé a hlučné, ale plné čistej lásky. Presne toto sme zažívali aj na tohtoročnom detskom tábore, ktorý sa niesol v znamení témy Pátrači na stope. Pátrači nielen preto, že sme si predstavili rôznych detektívov a metódy pátrania, ale aj preto, že sme celý tábor pátrali v živote Pána Ježiša po tom, čo robil, ako žil a čo to pre nás znamená. Ponderkové ráno, trochu unáhlené, ale naplnené nedočkavosťou, sme sa stretli na Slniečnom majeri ohúrení krásou prírody. S radosťou sme očakávali príchod malých pátračov. Čoskoro sme už spoločne počúvali pravidlá tábora a veselo spievali hymnu, ktorá, mne osobne, veľmi

prirástla k srdcu. Jej slová vystihujú to, prečo sme sa na tábore stretli a čo sme zažívali po celých päť dní: My sme tu všetci jedna rodina, spája nás láska Pána Ježiša. Program každého dňa bol čímisi výnimočný. Zažili sme spolu veľa krásnych chvíľ. Či sme chceli športovať, tancovať alebo tvoriť, každý si pre seba našiel to pravé. Napínavé futbalové zápasy, v ktorých nielen chlapci, ale aj dievčatá ukázali veľkú bojovnosť. Čas strávený na ihrisku s preliezkami, kde deti ukázali svoju fantáziu a vymysleli nespočetné množstvo príbehov a hier. Samozrejme, nesmeli chýbať ani tvorivé dielne, kde sme použili nejedno lepidlo, farby na sklo

a dokonca, sme si špeciálnou technikou vyrobili a namaľovali misky. Ani večer nebol priestor pre nudu, o čo sa postarali vedúci, ktorí si pripravili zábavné večerné programy rôzneho charakteru. Či už to bol kvíz alebo súťaž, deti sa tešili s radosťou očakávajúc hrany večerníček, ktorý program dňa ukončil.

V jeden večer sme pre deti pripravili nočnú hru, prechádzku areálom po tme, kde museli splňať úlohy a, samozrejme, prekonať svoj strach. Odvážni pátrači to zvládli na jednotku. Zistili, že ani tma nie je dôvodom báť sa, lebo aj vtedy je nám Pán Boh oporou.

Počas celého tábora sme zažívali veľké pozhnanie. Smiali sme sa a radovali, ale aj plakali, objímali sa, pletli mnoho vrkočov a budovali vzťahy s tými najmenšími. Dokonca aj dnes, keď sa s deťmi stretneme v obchode, na jarmoku, či v kostole, nadšene sa pozdravíme a tešíme sa na ďalší tábor, kde budeme opäť spolu ako jedna rodina.

Slávka Germanová

RODINNÉ SPOLOČENSTVO V BETLIARI

foto: www.slovakia.com

Skupinka Rodinného spoločenstva sa uplynulý školský rok stretávala na Vinbargu. Náplňou našich stretnutí boli modlitby, piesne, čítali sme si z kresťanských kníh, študovali Bibliu. Dôležité sú pre nás aj rozhovory o tom, čo prežívame, čo nás trápi, z čoho sa tešíme. Jednoducho, chceme byť priatelia. Na upevnenie našich vzťahov sme sa rozhodli ísť na spoločný výlet. Vybrali sme si Bet-

liar, kde sme boli ubytovaní v chatkách priamo v areáli kaštieľa. V tom čase sa v Betliari konal poľovnícky deň, ktorého sme sa s radosťou zúčastnili aj my. Strieľali sme z luku, vzduchovky, hádzali šípkami do terča. Deti si vyskúšali lesnú pedagogiku, kde ich skúsený poľovník hravou formou učil o lesných zvieratkách. Poobede sa časť z nás vybrala zložiť Zejmarskú roklinu, ostatní navštívili

kaštieľ v Betliari. Večer patril spoločným rozhovorom. Na druhý deň sme sa vybrali na túru do Zádielskej doliny. Spoznávali sme veľkosť a majestátnosť Pána Boha v jeho stvorení. Sme vďační Pánu Bohu za tieto chvíle a pozývame aj Vás ostatných medzi nás.

Lenka Gajdošová, Bardejov

25 PLUS V SÚLOVE

Posledný augustový víkend sa starší mládežníci z mládeže 25+ vybrali na 4-dňový výlet do Súlova za našim rodákom, spolumládežníkom a tamajším bratom farárom Marekom Hrivňákom. Okrem turistiky a výletov do krásnej prírody, lesov a skál, sme spolu zažili vzácne spoločenstvo pri zdieľaní sa o svojich životoch, opekačke, rozhovoroch. Premýšľali sme o kraľovaní Saula a Dávida a o tom, ako milovanie Hospodina je nad všetko. Strávili sme čas v tichu a modlitbách v krásnej farskej záhrade a v nedeľu sme sa zúčastnili Služieb Božích, kde sme sa zapojili pozdravom, modlitbou a spevom piesne. Bolo nás spolu 16 a jeden psík.

Aj v novom školskom roku vás srdečne pozývame na pravidelné stretnutia mládeže 25+, ktoré bývajú každú druhú stredu v Auditóriu alebo v domácnostiach, počnúc stredou 19.septembra o 19:00.

Maruška Skoncová

SVÄTOJÁNSKY KONCERT

V nedeľu 24. júna 2018 sa v ev. kostole v Bardejove konal Svätójánsky koncert. Evanjelický miešaný spevácky zbor Zachariáša Zarewutia sa predstavil poslucháčom popoludní o 17.00 hod. a odspieval osem duchovných piesní. S výberom piesni a motivačným slovom a sprievodom na keyboarde nám pomáhal náš zbormajster a dirigent pán farár Mgr. Ján Velebír.

Koncert sme začali s elánom, oduševnením, naspamäť spievanou piesňou chvály s názvom Jas, jas, jas. Ďalšie piesne Nechoď sám, Pre Ježiša nikdy neváhajme, Anjelov spev letí v diaľ, Ach, človeče, sme už spievali z nôt. Ďalšie dve piesne Keď v duchu zastať môžem a Boží Baránok otextovala Janka Nagajová, spisovateľka z Cirkvi bratskej. Poslednú pieseň Obnovme si svoj dom, napísali a upravili naši mladí, šikovní cirkevníci Ľudmila Martičková a Martin Tipul. Všetci

účastníci koncertu mali pred sebou text a na záver túto pieseň spievali s nami.

Svätójánske koncerty sú vlastne prehliadkou našej práce v jednotlivých školských rokoch. Tak, ako sa žiaci tešia na vysvedčenie, aj my sa na naše koncerty pripravujeme celý rok a tešíme sa na svoju prezentáciu a na ohlas, aký naše vystúpenie zanechá u poslucháčov.

Všetci spevokolisti boli nakoniec odmenení kvetmi a potleskom. Uctili sme si aj bývalých členov spevokolu kvetmi a pozvaním na slávnostné posedenie a rozhovory s bratmi a sestrami v Auditóriu. Tešilo nás, že sme pridali ruku k dielu, všetko sme si napiekli, nakúpili a prestreli sami aj s pomocou ochotných žien cirkevníčok a mohli sme pohostiť aj ostatných pozvaných farárov a hostí.

Mne, ako jednej z členov spevokolu v altovej skupine hlasov, tieto koncer-

ty a návky dávajú veľa optimizmu, radosti a spoločenstva s Pánom Bohom. Každý nácvik začíname a končíme modlitbou. Na každý nácvik sa veľmi teším, pretože je tam výborná, priateľská až rodinná atmosféra, ktorú nám navodia jednotliví členovia a hlavne náš dirigent Mgr. J. Velebír, svojou empatiou, motiváciou, historikami, ktoré prežil. A tak ani nevieme, ako rýchlo zvládneme svoj part, a keď nás pochváli a povzbudí, zabúdame pri hudbe a speve na ťažkosti, ktoré máme v práci, doma, na choroby. Tak ma napríklad podržali najbližšie sestry a bratia svojimi modlitbami, keď mi ťažko ochorela dcéra, a tak premohli moju úzkosť a vliali mi dôveru v Pána Boha. Jemu patrí vďaka, česť a sláva.

Požehnaj nás Pane, aby sme mohli čerpať vždy novú silu, šťastie a podporu z Tvojej milosti. Amen.

Eva Nahálková

BIBLICKÁ OLYMPIÁDA

V školskom roku 2017-2018 sme sa v našom zbere opäť zapojili do Biblickej olympiády. Táto súťaž je dobrou príležitosťou motivovať deti a študentov k dôkladnému poznávaniu Biblie. Motiváciou pre našich účastníkov je aj to, že v uplynulých rokoch sa mnohým z nich darilo dosahovať výborné výsledky na seniorátom, aj celoslovenskom kole. Do zborového (školského kola) sa zapojilo celkom 37 žiakov a študentov.

Na seniorátne kolo do Prešova sme vyslali sedemnást súťažiacich. V kategórii 3.-4. roč. bol Martin Gajdoš štvrtý z dvadsiatich žiakov, v kategórii 5.-6. roč. Miriam Čičeriová siedma zo šestnástich, v kategórii 7.-9. roč. Veronika Krukárová šiesta zo sedemnástich a v kategórii stredných škôl, kde súťažili z celého seniorátu len štyria súťažiaci z nášho zboru najlepšie výsledky dosiahol Luboš Krukár, študent Gymnázia L. Stöckela. Ten nás reprezentoval aj na celoslovenskom kole, kde dosiahol krásne druhé miesto. Všetkým úspešným súťažiacim srdečne blahoželáme. Ešte viac nás teší, že veľkú časť účastníkov Biblickej olympiády stretávame aj na stretnutiach detských besiedok, dorastu a mládeže, kde sa naučené vedomosti učia používať v živote.

Ján Velebír, zborový farár

DUCHOVNE PO STOPÁCH SNP

V máji tohto roku sa uskutočnil pochod vojakov, ktorý išli „po stopách hrdinov SNP“. Túto akciu organizovali vojenský duchovní a pre vojakov bola dobrovoľná. Na pochod pozvali aj ľudí z nášho zboru. Na túto príjemnú turistiku sme sa od nás vybrali traja, Dávid, Stano a ja, vojakov bolo asi sedemdesiat.

Náš pochod začal vo Svidníku pri soche generála Ludvíka Svobodu. Od nej sme sa vybrali cez les smerom k Bardejovu. Išli sme po chodníku, po ktorom išli aj vojaci počas SNP. Turistika nebola náročná a aj vďaka tomu sa dali viesť príjemné rozhovory, či už medzi nami troma alebo aj s vojakmi. Na trase bolo niekoľko zastávok. Niektoré slúžili čisto na oddych, iné boli určené nadšencom fotenia a na niektorých sme mali možnosť

počut krátko zamyslenie priamo od vojenských duchovných. Mne osobne sa páčilo aj to, že nie všetci duchovní boli evanjelici. Bola to taká príjemná vec uvedomiť si, že aj ostatné cirkvi si pripomínajú tieto udalosti a ďakujú za našich hrdinov Pánu Bohu. Takéto zamyslenie nám zaznelo dvakrát. Naša misia končila už na obed v Kurimke. Vojaci pokračovali pešo až do Bardejova. Pochod sa končil v našom kostole v Bardejove, kde sa konala krátka pobožnosť. Po nej vojaci uložili veniec k pamätníku SNP.

Luboš Krukár, Mokroluh

ZLATÁ KONFIRMÁCIA

V nedeľu 27. mája sme v matkocirkevnom kostole privítali jubilantov z konfirmácie v roku 1968 na zlatej konfirmácii. Úlohu organizátorov prevzali sestra L. Kalinová, L. Porubský a A. Paňková. Zo sedemdesiatich štyroch konfirmandov sa slávnosti mohlo zúčastniť tridsaťdeväť jubilantov. Prežili pekné a dojemné stretnutia. Chvilu v Auditoriu, pred začiatkom služieb Božích dali možnosť loviť v pamäti tváre a mená, žasnúť nad tým, ako sa človek s vekom mení. Okamihy v kostole pri prijatí pozhňania či spoločnej večeri Pánovej pripomenuli jubilantom Božiu milosť a opateru v celom živote. Krátka prechádzka s návštevou cintorína zas dala priestor pre spomienky na pána farára Mišáka, ktorý túto generáciu konfirmoval. Záver slávnosti patril spoločnému obedu, kde v družnej debata pobudli jubilanti spolu s farármi troch zborov - Bardejov, Zlaté, Richvald, ktoré v roku 1968 ešte tvorili jeden zbor. Pekné zážitky jubilujúcich konfirmandov sú zároveň pozvánkou pre ďalšie ročníky, aby si podobné stretnutie zorganizovali. Stojí to trochu snahy

a úsilia, ale stojí to za to. Zlatá konfirmácia bola pre mnohých zážitkom plným Božieho pozhňania.

Ján Velebír, zborový farár

DÁVIDOVA HARFA

Dávidova harfa je stretnutie detí nášho seniorátu, na ktoré sa vždy tešíme. Inak tomu nebolo ani 23. júna 2018, keď sme sa vybrali do Kapušian. Program pripravil tím Vnútromisijského výboru ŠZS v spolupráci s Detskou misiou.

Témou bola Biblia, Kniha kníh. Deti sa dozvedeli zaujímavosti o Biblii, o jej vzniku, pisateľoch, aká je najmenšia a najväčšia Biblia na svete. Na príbehu o kráľovi Joziášovi sa naučili, aká dôležitá je pre náš život. Z nej sa môžu dozvedieť, čo hovorí Pán Boh. Po obede sme sa rozdelili do skupín a prechádzali sme dvanástimi stanovišťami. Na každom stanovišti nás čakali verše z Biblie o tom, čím je pre nás Božie Slovo. Zaujímavosťou bolo to, že deti si mohli verše z Biblie prežiť. Na jednom stanovišti si vyskúšali kladivom rozbiť kameň. Zistili, že je to prakticky nemožné. Ale Božie Slovo je kladivom, ktoré dokáže rozbiť tvrdú skalú nášho srdca. Na inom stanovišti ochutnali mlieko, med, chlieb a mäso. Dozvedeli sa, že Božie Slovo je ako práve ochutnané potraviny. Potravu potrebujeme, aby sme prežili telesne, Božím Slovom sa sýtíme, aby sme prežili duchovne.

Po skončení hry sme sa všetci stretli na vyhodnotení a deti pri odchode dostali malý darček, kompas, ktorý má všetkým deťom pripomínať, že Božie Slovo pomáha zorientovať sa v situáciách, ktoré každodenný život prináša.

Lenka Gajdošová, Bardejov

KOSTOL V LUKAVICI SLUŽI UŽ 35 ROKOV

Každý z kostolov v našom cirkevnom zbere má svoj zvláštny príbeh. Ten lukavický sa začal písať v roku 1980. V čase, kedy stavať kostol nebolo jednoduché, veď to bolo v hlbokom rozpore s vládnuou ideológiou socializmu. Ale známa múdrosť hovorí, kde je vôľa, tam je aj cesta. A práve tak sa to začalo aj v Lukavici - cestou. V obci bolo treba rozšíriť cestu. Tohoto zámeru prekážala budova starej evanjelickej školy. V tomto prípade to však bolo cirkvi k prospechu. Predstavitelia cirkevného zboru spoločne s predstaviteľmi obce totiž vymysleli plán. Cestu treba postaviť. Školu treba zbúrať. S tým všetci svorne súhlasili. K tomu dodali ďalšiu myšlienku - ak evanjelikom ubudne jedna budova, nahradíme ju inou, novou. Nesmel to však byť kostol. A tak vymysleli ...

márnicu. Postavíme márnicu. Od začiatku sa však v márnici plánovali lavice, oltár, ba prezieravý stavitel naprojektoval aj základy pod budúcu vežu. Veď raz ju možno postaví. Vybaviť potrebné povolenia nebolo napriek úhybným manévrom ľahké.

Pán farár Mišák šiel na úrad s predsedom MNV (=starostom), Ondrejom Kotuľom. Na prvý pokus nepochodili, hoci pán starosta sa snažil byť patrične dôrazný. Poslali ich bez vybavenia preč. Ale pán starosta bol človek, ktorého keď ejdnými dverami poslali preč, druhými sa vrátil. A skutočne po druhej návšteve na úrade vyšiel von s potrebným povolením.

Medzi dokladmi o stavbe kostola nájdeme okrem iného aj súpis milodarov a výdavkov za prvé dva roky. Zoznam výdavkov na „márnicu“ presiahol 60.000 Kčs. V tom čase to bola cena lepšieho auta, alebo cena materiálu na tri poschodia bežného rodinného domu. V rovnakej výške boli v zozname uvedené aj príjmy z milodarov. Zámer postaviť kostol podporila každá domácnosť z Lukavice v prvom kole milodarom 2000 Kčs (v tom čase to bol lepší mesačný plat). Keď sa peniaze z prvého kola zbierky minuli, nasledovalo ďalšie kolo.

Ďalším príspevkom boli pravidelné brigády, do ktorých sa zapájali tak

isto všetky domácnosti. Ak bolo treba priložiť ruku k dielu, zorganizoval brigádu mladých zo SZM ich miestny vedúci. Na začiatku mal pochybnosti, či zväzáci môžu brigádovať na stavbe kostola, ale starší v dedine ho povzbudili, že predsa brigáduje na „márnici“, ktorá slúži celej obci. A tak sa brigády úspešne konali. Aj vďaka tomu na konci roka lukavickí zväzáci zvíťazili v tom roku v počte brigádnických hodín a na ďalší rok boli v okrese druhí. Na stavbe pracovalo mnoho ochotných majstrov aj pomocníkov. Samozrejme, každý sa snažil robiť najlepšie ako vedel. To niekedy spôsobovalo otázky, lebo čo bolo najlepšie pre jedného, nemuselo byť najlepšie pre druhého. Napríklad pre starých majstrov bolo prirodzené, že každý dom má mať komín. Veď ako

sa bude kúriť. Na tomto kostole však komín nebol. Kúriť sa od začiatku akumuláčnými kachľami. S prácami pomáhali aj ženy. Zarovno s mužmi nahadzovali do miešačky, tlačili fúriky a robili, na čo im stačili sily. No na začiatku bolo treba najprv upraviť terén, kde mal kostol stáť. Potom prišli na rad základy. Pri nich, ako sme už spomínali, stavitelia ráatali aj s budúcou vežou a jej nárokmi na statiku. Rátali dobre. Keď bola o desať rokov neskôr veža pristavená, nijako to stavbu nenarušilo, všetko spoľahlivo drží dodnes.

Pamätníci tej doby vedia, aký bol problém so zhánaním materiálu. Nebolo ho toľko, a v takom širokom sortimente ako dnes. Po tehly sa išlo do Sabinova. No dostať sme ich mohli len na veľké naliehanie vďaka tomu, že na nejakej inej stavbe sa práce ešte nedarilo rozbehnúť a tak sa 9000 tehál dalo operatívne presunúť do Lukavice. Po dlažbu bolo treba vycestovať do fabriky v Michalovciach. Ani tu nebolo veľa druhov na výber. No sta-

viteľa mohli byť radi, že vôbec nejaký tovar dostali. Drevo na lavice našťastie bolo poruke. Doma, nad kostolom vyrastené mohutné červené smreký zoťali a spracovali v dostatočnom predstihu, aby drevo vyschlo a majstri ho mohli použiť na výrobu zariadenia. Takto by každý väčší nákup materiálu ponúkol príbeh, ktorému by dnešní stavebníci možno nechceli ani veriť.

Dôležité bolo, že napriek všetkým ťahaniciam a priekom, ktoré vytváral politický systém, napriek organizačným starostiam nad všetkým nepríjemným zvíťazila ochota spolupracovať, ochota sústrediť sa na výsledok a obetavosť tak po finančnej stránke, ako aj v podobe brigádnickej práce. Po troch rokoch usilovnej práce vzniklo dielo, ktoré zodpovedalo

štandardom svojej doby a za ktoré sa dodnes nemusíme hanbiť.

Posviacku kostola vykonal na jeseň roku 1983 vtedajší biskup VD J. Filo st. z Košíc za účasti farárov susedných cirkevných zborov. O desať rokov neskôr posviacku pristavenej veže

vykonal senior ŠZS v.v. Koloman Liška. Kostol od tých čias slúži svojmu účelu. V súčasnosti ešte viac, ako na začiatku, kedy sa služby Božie konali približne raz mesačne. V súčasnosti sa služby Božie konajú každú nedeľu a sviatok. Aj vďaka tomu je chrám Boží stále pekne upravený, starostlivo udržiavaný a zveľaďovaný. Postupne sa v ňom každý rok podarí niečo doplniť, zveľadiť aby mohol byť k dispozícii nielen nám, ale raz aj našim potomkom.

Na záver chcem vyjadriť úprimné poďakovanie skupine veriacich z Lukavice, ktorí sa ochotne podelili s týmito spomienkami. Boli to terajšia sestra kurátorka Elena Kotuľová, ktorá zorganizovala stretnutie svojich predchodcov vo funkcii a ďalších bratov, ktorí sa aktívne zúčastnili stavby: Ján Sabol, Ján Vanta, Juraj Kobylán, Andrej Paňko, Ján Martiček, Ján Kotuľa, Ondrej Kotuľa.

S funkcionármi z Lukavice sa zhováral Ján Velebír, zb. farár

PREDIVNÉ BOŽIE KONANIE

Volám sa Ludmila a zhora mi bolo dopriate zažiť päťdesiate piate leto v mojom živote, za ktoré Pánu Bohu veľmi ďakujem. Moja rodina je pre mňa obrovským darom. S manželom Milanom sme spolu tridsaťpäť rokov. Pán Boh nám požehnal syna Marcela a dcéru Martinu. Pochádzam zo štyroch súrodencov. Brat Ján žije s rodinou v Modre a Zlatom. Sestra Marta s rodinou v Bardejove a sestra Slávka s rodinou v Banskej Bystrici. Spoločne sa tešíme z rodičov žijúcich v Zlatom, ktorí sa v letnom období dožívajú požehnaných 81 rokov života. Preto som ich všetkých vymenovala? Preto, lebo keď som sa pred vyše rokom ocitla medzi životom a smrťou, prosili za mňa, stáli po mojom boku, držali ma za ruku a posilňovali ma. Každý z nich mi bol určitým spôsobom nápomocný.

Veľakrát som počula, že do päťdesiatky je zdravie relatívne dobré, ale po päťdesiatke sa každým rokom zhoršuje. Do tejto skupiny patrí aj ja a chcem sa s vami podeliť so svojím údelom, ale predovšetkým svedčiť o veľkej Božej láske a pomoci.

Posledné roky môjho života boli zdravotne náročnejšie. Prekonala som viaceré operácie. Najviac mnou zalomcovala operácia štítnej žľazy, pretože som sa tešila, že môžem spievať v spevokole. Pri operácii som prišla o hlas a je zatiaľ nepoužiteľný. Keď na Štedrý večer v kostole spevokol Z. Zarewutia spieva pieseň „Tichá noc“ a keď sa pridáva v druhej slohe aj zhromaždenie, mne stekajú slzy po líkach. Ja spievať nemôžem. Kladiem si otázku, prečo je to tak? Na druhej strane ďakujem Pánu Bohu, že moja diagnóza neznala horšie. Nádor nebol zhubný. Lekári mi nastavili liečbu a s Božou pomocou to zvládam.

V apríli 2017 ma Pán Boh znovu zastavil. Bolo pred Veľkou nocou. Každý sa tešil z prichádzajúcej jari, slniečka, z prvých kvietkov. S rodinou sme robili jarne práce v záhrade. Záver dňa ma poznačil veľkou únavou. V noci prišli vysoké teploty sprevádzané

triaskou. Na ďalší deň sa scenár zopakoval. Večer som sa uložila spať s nádejou, že zajtra bude lepšie. Nad ránom som sa zobudila na silnú bolesť brucha. Bývame blízko nemocnice. Manžel ma rýchlo odviezol na pohotovosť. Po chvíli sa bolesti stupňovali a ja som začala pociťovať, že sa deje niečo vážne. V hlave sa mi premietali rôzne myšlienky: Čo ak je to nejaký väčší problém? Vrátim sa ešte domov? Prosila som Pána Boha, aby mi pomohol. Uvedomovala som si, koľko vecí mám ešte naplánovaných, koľko toho treba urobiť. ... „ja ešte predsa musím žiť!“

Po prijatí do nemocnice ma previezli na JIS-ku, nasadili mi infúzie na utíšenie a tlmenie bolesti. Zaspávam. Poobede ma budia a lekár mi hovorí: „Musíme vás operovať.“ Bolo mi to divné, lekárom končí pracovná doba a mňa teraz po 16.00 hod. chcú operovať ??? Čo sa to deje? Nastáva vo mne neistota, strach a ja znovu prosím, odovzdajúc všetko do Božích milostivých rúk. Operácia trvala viac ako šesť a pol hodiny. O mojom zdravotnom stave informujú mojich najbližších. Dnes už viem aj to, že lekári upozornili rodinu, aby bola pripravená na to najhoršie. Lekári mi nechcú povedať nič konkrétne. Po dvoch dňoch nasleduje druhá operácia, mám silné bolesti a začínam si zúfať. Napriek všetkému, čo sa so mnou deje mám v hlave veľké starosti. O tri týždne sa môj syn má ženiť. Mojou veľkou túžbou je odvieť ho k oltáru. Upokojujem sa myšlienkou, že sú to ešte tri týždne ...určite sa zotavím ... Prosím v modlitbách o pomoc a uzdravenie, veď veľmi túžim byť na radostnej rodinnej udalosti. Syn náhle prichádza zo zahraničia domov a ja si uvedomujem, že je to so mnou ozaj veľmi vážne. Spolu s nastávajúcou mi oznamujú, že svadbu radšej preložia na neskorší termín. Nechcú svadbu bez prítomnosti mamy. Ja s ich návrhom súhlasím. Prichádzajú moji rodičia, v ich očiach vidím obavy. Modlia sa za mňa, veľmi prosia o môj život. Ja si uvedomujem, že teraz vo svojom vyššom veku ma akosi viac potrebujú.

Môj zdravotný stav sa komplikuje. Je potrebná ďalšia operácia, prichádza bezvedomie a napadnutie organizmu nemocničnou baktériou. Prekonávam vysoké teploty. Som veľmi smädná, pery mám popraskané až krvavé. Prosím o vodu. Nemôžu sa

foto: freepik.com

mi dať napiť, vraj by mi to ublížilo. Maximálne navlhčiť pery tampónom a striekačkou dať kvapku vody na jazyk. V tej chvíli si človek uvedomuje, akým vzácnym darom je voda a hlavne, keď ju človek môže piť.

V období veľkonočných sviatkov prichádza ku mne na návštevu brat farár J. Velebír. Bola to pre mňa veľmi vzácna chvíľa. Silno som ho stisla za ruku. Modlí sa spolu so mnou, prosí o uzdravenie pre mňa, a ja cítim, že prichádza nádej. Počas jeho návštevy sa utvrdzujem v slovách z listu Jakuba 5,15 „A modlitba z viery zachráni chorého a Pán ho pozdvihne.“ Tieto slová intenzívne prežívam. Jeho prítomnosť a modlitba ma veľmi posilnila.

V nasledujúcich dňoch moji blízki vo veľkej bázni vybavujú prevoz do Fakultnej nemocnice v Banskej Bystrici. Bardejovskí lekári nechcú o prevoze ani počuť. Rodina nechápe. Pýtame sa, čo sa deje, boja sa niečoho? Bolo z ich strany snáď niečo zanedbané? V hlavách víria rôzne otázky. Ja som slabá, bezradná. Najbližší chcú pomôcť, robia nemožné, prichádzajú komplikácie, nedarí sa..., čo bude? Čo prinesie ďalší deň? Uvedomujú si, že každou minútou strácajú veľa.

Napriek tomu, že lekári z Bardejova nesúhlasia s prevozom a zdržiavajú, lekári z Banskej Bystrice naliehajú, aby som bola okamžite prevezená. Presun do sanitky bol veľmi rýchly, trval asi len päť minút... Môj zdravotný stav súri, nedá sa čakať. Minúty ubiehajú. S vedomím veľkého rizika porúčajú sa do Božích rúk ma prevážajú. Na dvore bardejovskej nemocnice prichádza k sanitke sestra Marta. Lúčime sa, slzy nám stekajú po tvári ...uvidíme sa ešte niekedy? V srdciach najbližších sú veľké obavy, či prevoz prežijem. Nastáva rýchly presun do Banskej Bystrice.

Zvládla som to. Viem, Pán Boh stál pri mne, Jeho pomoc bola a je veľká. Po prevoze cítim veľkú únavu. Na chodbe ma čaká manžel, dcéra Martinka a sestra Slávka. Prijímajú ma na oddelenie chirurgického ARO. Nikdy nezabudnem ako ma primár MUDr. Erik Flaška pohladil po tvári so slovami : „Viete, čo vám je? Váš stav je veľmi vážny. Budeme robiť všetko, čo je v našich silách... Vy, ako veriaci viete, že nemám moc Všemohúceho..., ale vždy je nádej!“ Tieto slová boli pre mňa veľmi vzácne. Ja sa ho vzápätí vyčerpaná s neistotou pýtam

– môžem dostať trošičku vody? Pán primár odpovedá: Pravdaže a hneď aj dodáva : „Čím viac vody vypijete, tým to bude lepšie. Aj dva - tri denne. Vtedy som si spomenula na smäd, ktorý som prekonávala v bardejovskej nemocnici počas dvoch týždňov, a to iba za pomoci kvapky vody a ovlaženia pier. Tu v Banskej Bystrici odrazu môžem piť vodu. Najskôr po lyžičkách a postupne viac a viac. Premkla ma veľká radosť.

Nasledujú ďalšie tri operácie. Rez na bruchu je už päť týždňov prekrytý iba sterilnou fóliou. Prekonávam veľké bolesti krížov a chrbta. Na uľahčenie si dokážem iba položiť ruky pod kríž, čím si trošku zmením sklon tela. Nemôžem sa otočiť z jednej strany na druhú. Uvedomujem si, akým veľkým darom je zdravie. Každý deň ku mne prichádza sestra Slávka, modlíme sa spolu, prosíme o prinavrátenie zdravia, ale nech sa nedeje naša, ale Božia vôľa. Stará sa o mňa, natiera, masíruje, prezlieka. Robí to s veľkou láskou. Pacientka na vedľajšej posteli hovorí: „Som už stará, ale takú starostlivosť, a to čo robí vaša sestra s vami som ešte nevidela.“ Cez víkendy prichádzajú na návštevu manžel, syn, dcéra. Keďže prichádzajú zďaleka, personál im umožnil zostať pri mne aj po návštevných hodinách. Sú to veľmi vzácne chvíle. Nasleduje štvrtá operácia. Konečne sa podarí urobiť ďalší vývod na brucho a telo túto zmenu prijíma. Za obdobie šesť týždňov som prekonala osem operácií a nekonečné množstvo čistení brušnej dutiny. Po piatich týždňoch od prvej operácie ma po prvýkrát posadili na posteľ. Ale sedieť nevládzem. Podopierajú ma vankúšmi, no akosi sa nedarí. Po niekoľkých dňoch ma postavia na nohy. Robím prvý, druhý, tretí krok, viac nevládzem. Nedá sa. Ukladajú ma do posteľe. Je to veľmi ťažké, všetko ma bolí, som veľmi slabá, padám z nôh. Prichádza zdravotná sestra, prináša mi jedlo. Ale ja nepociťujem hlad. Sestrička sa prihovára, aby som skúsila niečo zjesť. Musíme zistiť, či črievka fungujú, či vôbec bude reagovať tráviaci systém. Bože, aký si dobrý. Prichádza úžasná správa. Telo stravu v malých množstvách prijíma a pomaličky vylučuje do stomického vrečka.

Po siedmych týždňoch lekári konštatujú, že môžem ísť do domáceho prostredia s tým, že ma budú každý deň ošetrovať sestričky ADOSU. Z ne-

mocnice som prevezená k sestre Slávke. Na bruchu mi nechávajú otvor vo veľkosti 12x14 cm prelepený špeciálnou náplastou, ktorá do seba nasáva nežiadúce tekutiny, ktoré vylučuje organizmus. Sestra Slávka s manželom Danielom mi v mojom ťažkom stave pomáha. Mení mi stomické vrecká, sprchuje, masť masíruje celé telo. Za pomoci chodítko som schopná prejsť, no iba na toaletu a späť do postele. Veľmi ma bolí chrbát, kríž, pravé koleno po výmene kľbu. Nevládzem posedieť ani desať minút. No každým dňom sa môj stav o krôčik zlepšuje. Každý deň mi otvorenú ranu čistia, a tá sa pomaly zrástá a zmenšuje. Po troch mesiacoch sa vraciam domov, do Bardejova. Cestou z Banskej Bystrice sa zastavujeme v Zlatom. Vitajú so slzami. Sú to už slzy šťastia, radosti a vďaka za Božie zásahy, ochranu i pomoc a múdrosť lekárov v Banskej Bystrici. Všetci vieme, že Pán Boh pri mne pôsobil celý čas a vykonal veľký zážrak – nechal ma žiť. Viem, že všetko bola Božia vôľa a vypočuté modlitby. Viem, že volanie v modlitbách spôsobilo, že som medzi vami. Ďakujem blízkym, známym, cirkevnému zboru v Bardejove, cirkevným zborom po celom Slovensku. Ďakujem klientom v ZPS Topľa, v Malcove, sestram iných vierovyznaní aj známej sestre pôsobiacej v Indii. Ďakujem aj mojej teraz už v Pánu zosnulej, úžasnej žene – sesternici, ktorú sme familiárne oslovovali Marča. Pri našom prvom stretnutí po návrate z nemocnice mi hovorila, ako so slzami prosila o moje uzdravenie. O niekoľko mesiacov si

ju Pán povolal a ja ďakujem za jej široké srdce, ktoré malo miesto pre každého člena veľkej rodiny, kde v jej domčeku v Rokytove sme sa tešili, modlili, plakali a vzájomne sa zdieľali.

Pán Boh vypočul modlitby mnohých ľudí a dal mi veľkú príležitosť. Dal mi možnosť ďalej žiť a byť užitočná, za čo Mu každý deň ďakujem. Koncom roka 2017 sme urobili svadbu. Narodil sa nám vnuk Šimonko a my sa spolu tešíme z Božieho požehnania, ktoré cítime na každom kroku. Pri ročnej kontrole pán primár skonštatoval, že som prekonala ťažkú komplikovanú divertikulitídu. Črievko sa už žiaľ nedá napojiť. Jeho napojenie by mohlo spôsobiť ďalšie nepredvídané a väčšie ťažkosti. Choroba mi priniesla určité obmedzenia. Za pomoci mojich najbližších a ich pochopenia sa to dá zvládnuť. Pán Boh mi pomohol sa s ňou vysporiadať a zžiť, lebo viem, že mi dá silu na prekonanie ťažkosti s tým spojených.

Dnes ďakujem za všetko, čím som prešla. Ďakujem aj za bolesť, slzy, beznádej, za silnú túžbu po uzdravení, po živote. Ďakujem za ruky lekárov, za pomoc zdravotných sestier, opatrovateľov. Ďakujem za pomoc rodine, blízkym. Nadovšetko ďakujem za modlitby všetkých vás. Najväčšia vďaka patrí môjmu Záchrancovi a Vykupiteľovi. A vyznávam spolu so žalmistom: Lebo si moju dušu vytrhol zo smrti, áno, i moje nohy od úrazu, aby som chodila pred Bohom vo svetle živých. (Žalm 56, 14)

Ludmila Polčová

Marianka, ako ste sa ocitli v službe pri doraste v Bardejove? Kto vás sem nasmeroval a prečo ste sa rozhodli prísť?

Po vysokej škole som začala pracovať pre Tréningové centrum Kompas (TCK), ktorého víziou je trénovať, inšpirovať a pomáhať mládežníckym vedúcim pri výchove ďalšej generácie nasledovníkov Krista v cirkvi. Nerobíme to iba na úrovni celonárodných projektov, ale snažíme sa o to hlavne každodenným životom, do ktorého patrí aj služba v miestnom zbere. A preto sme v Kompase premýšľali, kde by v tomto období malo najväčší osov pre Božie kráľovstvo spojenie toho kým som a toho aká je potreba v zbere. A tak sme po rozhovoroch s našim bratom farárom, pánom dozorcom, Maruškou Skoncovou a hlavne po čase strávenom na modlitbách zhodnotili, že Bardejov by mohla byť dobrá voľba. A dúfam, že z nasledujúcich riadkov bude cítiť, že to bol dobrý krok. :)

Čo ste študovali / študujete? Je vaše štúdium priamo napojené na službu v cirkvi?

Študovala som Ruské a východoeurópske štúdiá na Univerzite Komenského v Bratislave. Počas štúdiá sme sa sústredili na detailnú históriu krajín bývalého Sovietskeho zväzu, na ich kultúru a špecifiká. Venovali sme sa tiež štúdiu ruského jazyka, ale aj ďalším slovanským jazykom. Pre mňa osobne to nebolo len získavanie informácií, ale aj poriadny kultúrny misijný tréning, keďže organizácia,

pre ktorú pracujem (Josiah Venture, partnerská organizácia Kompasu) nepôsobí iba na Slovensku ale aj v trinástich krajinách, ktoré sú práve na území bývalého Sovietskeho zväzu. Takže môžem povedať, že moje štúdium bolo v podstate nepriamo napojené na službu v cirkvi.

Čo alebo kto vás priviedol k živému vzťahu s Pánom Bohom vo viere?

Môj živý vzťah s Pánom Bohom v skrytosti začal na KECY tábore (anglicko-konverzačný misijný tábor), ktorý vtedy organizoval evanjelický zbor v Kukovej. Tábor viedla Maruška vtedy ešte Kožlejevová a ja som ani len netušila, akú dôležitú úlohu bude raz zohrávať táto vedúca v mojom živote. Na tábor som prišla hlavne kvôli tomu, že som si chcela zlepšiť angličtinu a spoznať Američanov. Tak sa aj stalo. No vzťah s Bohom som neriešila a nemala som záujem ani chodiť na ďalšie potáborové akcie. Práveže paradoxne po tábore začalo moje búrlivé tínedžerské obdobie, ktoré malo veľmi ďaleko od života s Bohom.

Lenže po dvoch rokoch ma to na tábor ťahalo znova. Vedela som, že mi niečo chýba a chcela som zistiť, čo to je. Čo odlišuje mňa a ľudí z tímu, čo, alebo kto predstavuje ten dôvod, kvôli ktorému sa správajú inak ako zvyšok sveta. Nečakala som ani do evanjelizačného večera a už druhý večer mi spolubývajúca na izbe vysvetlila evanjelium.

PREDSTAVUJEME VÁM: MARIANNA OLEJÁROVÁ

A tak som tam v roku 2010 urobila rozhodnutie prijať Kristovu obeť. Tam nabral môj život úplne nový rozmer. A dôležitá úloha Marušky v mojom živote opäť prišla na scénu. Zavolala ma do svojej skupinky, kde sme sa spolu s ďalšími dievčatami učili o Ježišovi - nie len prostredníctvom púťavých tém, ale najmä životom, ktorý s nami Maruška zdieľala a do teraz zdieľa. Po odchode na vysokú školu do Bratislavy som sa prirodzene zapojila do evanjelického zboru tam, nasledoval aj môj vstup do ECAV a konfirmácia.

Viem, že máte v hľadáčku aj službu v zahraničí, na Ukrajine. Ako ste prišli práve na túto krajinu? Čo oslovujúce a zaujímavé ste tam už prežili?

Po letách strávených na táboroch u nás na Slovensku som sa rozhodla, že chcem najbližšie leto zažiť inak. A tak som si podala prihlášku na letnú stáž na Ukrajinu, popasovala sa s výzvou zbierky na tento misijný výjazd, ktorá mala podobu štvorciferného čísla a zažila nezabudnuteľné mesiace u našich východných susedov. Áno, síce to bola iba susedná krajina a nie vzdialená Afrika (ako možno stereotypná predstava o misii vyzerá) no práve tam sa môj vzťah s Bohom prehlboval a pohľad na misiu rozširoval. Keďže som tam bola v zastúpení našej krajiny iba sama, skrsla mi v hlave myšlienka, aby sme nabudúce prišli viacerí. Ale nebola to iba taká obyčajná myšlienka, ale skôr túžobné volanie na Pána Boha, aby povolal ďalších, pretože som zažila, že máme čo odovzdať, potreba je bližšie ako si myslíme a takáto skúsenosť je veľkým prínosom pre náš osobný vzťah s Bohom a pre spoločenstvo. Po návrate som teda zdieľala s ďalšími, čo som zažila a dnes je to už druhé leto, kedy sme na Ukrajinu vyslali slovenský tím. Okrem toho sme sa zúčastnili aj denných táborov v zime. Raz sme išli ako partia kamarátov, raz ako tím zo Školy pre pracovníkov s mládežou

(projekt TCK). Mojou túžbou je, aby sa takáto služba stala prirodzenou súčasťou života zborov na Slovensku.

Čo vás prekvapilo, alebo oslovilo, keď ste prišli do Bardejova k našim mládežníkmi?

Čím viac našich mládežníkov spoznávam, tým viac ma prekvapujú a oslovujú. Baví ma to, akí sú. Vieme sa spolu zasmiať na úplných banalitách a zároveň snívať sny, ktoré sú nemožné pre nás, ale možné pre Pána Boha. A potom ich spolu žiť. Oslovuje ma, že sa neboja experimentovať, prispôbiť a obetovať sa, aby vytvorili tie najlepšie podmienky na to, aby ďalší mladí ľudia mohli spoznať Pána Ježiša. Ja sama sa od nich veľa učím a pravidelne ďakujem Pánu Bohu, že ma pozval práve do tohto mesta. Je to pre mňa priam až výsada byť pri tom, ako naši mládežníci spoznávajú Pána Boha, rastú a používajú svoje talenty pri budovaní Jeho kráľovstva. Teším sa na to, čo je pred nami.

Kde sa vidíte napríklad o 10 rokov?

Na jednej strane mám plán, o ktorom postupne zisťujem, či ide ruka v ruke aj s tým Božím plánom. Premýšľam, že keď viac vyrastiem v rámci schopností v službe tu u nás, pôjdem s našou organizáciou slúžiť do novej krajiny, v ktorej zatiaľ nie sme. V hľadáčku je už pár rokov Bielorusko. No mám pred tým obrovský rešpekt a myslím si, že dovtedy sa bude musieť ešte udiť veľa dôležitých vecí a tiež mojej osobnej premeny na Kristov charakter, aby som na takom mieste mohla obstáť. Zatiaľ sa chcem plne sústrediť na aktuálnu službu v rámci Kompasu, pomáhať napredovať mládežníckej službe v Bardejove, starať sa o dievčatá, ktoré mám v skupinke. A zároveň vidieť jednotlivcov a spoločenstvá zapojených v službe aj za hranicami. Takže uvidíme, lebo ak sa toto všetko bude diať, tak možno do toho Bieloruska vyšleme tím a mňa tam ani nebude treba. :)

Zvedavo sa pýtal Ján Velebír, zb. farár

NÁVŠTEVY V ZBORE

BAUTZEN V BARDEJOVE

Na prelome júna a júla náš cirkevný zbor navštívila veľká skupina hostí z Nemecka, z mesta Bautzen (Budišín). Zájazd organizoval superintendent v.v. Reinhard Pappai, ktorého sme u nás privítali ako slávnostného kazateľa na oslavách reformácie v rámci podujatia Oslobodení Božou milosťou. Už vtedy bol oslovený našim mestom a jeho okolím a plánoval sem priviesť veriacich zo svojho zboru a okolia. Hostia boli ubytovaní v Bardejovských Kúpeľoch, odkiaľ podnikli niekoľko výjazdov do okolia. Napriek mrakom na oblohe si užili majestátnosť staroľubovnianskeho hradu aj romantiku plavby na pltiach po Dunajci, obdivovali krásy nášho mesta aj Prešova a Košíc. Všade so záujmom sledovali výklad sprievodcov. Boli sme veľmi radi, že mohli byť aj na službách Božích v našom kostole, ktoré vďaka preloženému programu aj kázni mohli v celom rozsahu sledovať. Pri odchode vyjadrili vďačnosť za našu pohostinnosť a pozvali nás na návštevu ich mesta, ktoré je o niečo väčšie ako Bardejov. Zvláštnosťou je spoločný evanjelicko-katolícky gotický kostol a prítomnosť slovenskej menšiny Lužických Srbov. Úprimné pozvanie stojí za pozornosť. Budeme hľadať príležitosť na návštevu.

Ján Velebír, zborový farár

NÁVŠTEVA Z INDIE

„Kráľ im odpovie: Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25,40)

Začiatkom júna sme v našom zbere privítali vzácneho hosta z Indie, konkrétne z hlavného mesta New Delhi. Pastor Dr. Abraham Sahu má na starosti 1200 kresťanských zborov založených v severnej Indii. Počas svojej návštevy za zúčastnil nedeľných Služieb Božích, kde sa nám prihovoril, rovnako ako mládeže 25 plus. Tam rozprával o službe, ktorú ich zbor vykonáva v slumoch medzi najchudobnejšími z chudobných. Venujú sa deťom, mladým ľuďom, ženám v ohrození, ktoré boli predané ako detské nevesty alebo ich zachránili z prostitúcie. Dr. Abraham Sahu priniesol aj rôzne výrobky, ktoré tieto ženy v pivnici ich zboru šijú a vyrábajú, pričom si ich ľudia mohli zakúpiť a podporiť tak službu s týmito ľuďmi. A musíme povedať, že ľudia z nášho zboru boli štedrý a naplnili tak slova Pána Ježiša: „Kráľ im odpovie: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25,40)

Maruška Skoncová, Bardejov

ZAŽILI SME NA VINBARGU

Keď sme sa pred piatimi rokmi rozhodli, či ideme otvoriť modlitebňu na Vinbargu, viedlo nás k tomu niekoľko dôvodov. Jedným z nich boli údaje z evidencie zboru. Na malom priestore sídliska Vinbarg je koncentrovaných viac ako 400 členov nášho zboru v približne 140 domácnostiach. Ďalším podnetom bola príležitosť. Grécko-katolícka farnosť posvätila nový kostol a uvoľnila priestor svojej modlitebne v priestoroch základnej školy. Tretím dôvodom bol fakt, že v Auditóriu sme v tom čase už začali konať opravy, ktoré úplne vyradili

Pomohlo tomu snáď aj známe zariadenie z Auditória, takže každý, kto vstúpil do modlitebne sa tam cítil ako doma. Priestory nám poslúžili na večerné služby Božie, Biblické hodiny, stretnutia rodičov konfirmandov, Biblickú olympiádu, zasadnutia presbyterstva, rodinné stretnutia, Ma-mi klub, prisluhovanie Večere Pánovej starším a nemocným pred sviatkami. Najpočetnejšie skupiny sa tu zišli asi na silvestrovských stretnutiach mládeže. Okrem toho sa tu konali viaceré školenia pracovníkov cirkevného zboru, nácviky spevokolu aj rozhovo-

tích nedeľných večerov, ktorými môžeme sviatočné dni zakončiť s požehnaním a pokojom v srdci. Od septembra srdečne všetkých pozývame. Blíži sa 5. výročie posvätenia modlitebne. Je pre nás všetkých v celom zbere výzvou – ako si toto výročie pripomenieme? Ono sa dotýka nielen obyvateľov sídliska. Veď na tomto sídlisku bývajú mnohí bývalí členovia z dcérocirkví. Pre všetkých je blížiac sa výročie pozvánkou prísť navštíviť svojich blízkych, alebo známych a tešiť sa spolu s nimi z Božích darov, ktoré nám nebeský Otec

túto budovu z prevádzky. Modlitebňa na Vinbargu bola nutnosť. Možno si mnohí spomeniete na slávnostné chvíle posviacky. Bolo to 13. októbra 2013. Vysviacku vykonal S. Sabol, biskup VD za účasti viacerých kňazov našej cirkvi aj iných cirkví z nášho mesta. Prekvapujúca bola účasť veriacich, ktorí sa ani nevošli do vnútra. Bolo to veľmi radostné a otvorené spoločenstvo. Od tých čias sme za päť rokov prežili v tejto modlitebni veľmi veľa požehnaných chvíľ. Zvykli sme si na ňu.

ry s rodičmi pred krstom, či snúbenkami. Jednoducho tak, ako bolo výdatne využívané Auditórium, tak sa nám osvedčila aj modlitebňa na Vinbargu. Pán Boh nám túto príležitosť ponúkol v pravý čas a pre nás veľmi vyhovujúcim spôsobom. Bol to z Jeho strany ďalší skutok lásky a milosti, pri všetkej našej nedostatočnosti. Sme radi, že zvlášť večerné služby Božie v nedele počas školského roka oslovili skupinu pravidelných účastníkov. Srdečne ich odporúčame aj ďalším Vinbarčanom. Je to vzácny čas,

dáva v tomto posvätenom priestore. Výročie v tomto roku pripadne na sviatok Poďakovania za úrody zeme (14.10.2018). Môžeme teda dopoludnia ďakovať za úrody zeme a popoludní spoločne na Vinbargu za úrodu duchovnú. Vyhradme si už teraz tento čas na spoločné stretnutie. Ďakujeme v modlitbách Pánu Bohu za Jeho požehnanie a prosíme o požehnanie a vedenie do ďalších aktivít nášho cirkevného zboru v priestore sídliska Vinbarg.

Ján Velebír, zborový farár

Podpora a pomoc - slová často skloňované v pozitívnom aj negatívnom zmysle. Pracuje s nimi celý okolitý svet a pracujeme s nimi aj my v cirkvi a cirkevnom zbere. Týka sa každého z nás, aj keď si to mnohokrát ani nechceme pripustiť. V čase, keď sa nám darí, keď sme úspešní, sa nimi mnohokrát nechceme zaoberať. Máme dosť svojich každodenných starostí, vysoké pracovné nasadenie, málo času, veľa povinností... Nie ešte to, aby sme sa museli venovať pomoci niekomu inému. Podporovať niekoho v čase, keď každý hľadá len na svoje osobné záujmy? Často nás okolie pri našej snahe pomôcť, alebo podporiť niekoho, či niečo postaví do úlohy „hlupáka“. Prečo by si mal, nemá dosť svojich starostí?

Každodenná realita dnešnej doby, kde nás tento fenomén často dostáva na križovatky rozhodnutí – ...ako sa zachovať?, ...mám sa zrieknuť svojich ťažko zarobených peňazí?, ...mám venovať svoj čas, keď ho mám tak málo? ...a mnohé iné váhania, pochybnosti, neochota, nezujem. Toto funguje viac, či menej úspešne až do-

vtedy, kým nás Pán Boh nepostaví do pozície, že práve MY by sme mali byť tým objektom pomoci alebo podpory. Vtedy sa naše postoje a názory vedia zmeniť v okamihu, akoby „šibnutím čarovného prútika“.

Prečo hovoriť a takýchto témach? Nuž preto, lebo v cirkvi je práve toto pole najväčší priestor na preukázanie tvojej viery a lásky, že to s Kristom a Jeho cirkvou myslíš vážne. Že nikdy neváhaš a ani nezaváhaš, keď máš možnosť vyjadriť svoju spolupatričnosť s kresťanským spoločenstvom a cirkvou, keď by si mohol pomôcť a podporiť prácu a činnosť, ktorú aj tvoja cirkev vykonáva alebo sa snaží robiť. Bez teba to však nepôjde dobre, lebo Kristus očakáva, že aj ty budeš platným členom Jeho cirkvi. Otvor preto svoje srdce a načúvaj Jeho slovám a nabudúce, keď ťa opäť privedie na tú pomyselnú križovatku a ty sa budeš musieť nejako rozhodnúť, urob správnu vec. Pomôž, keď to treba a podpor dobré veci, ktoré upevňujú a rozvíjajú spoločenstvo a cirkev. Najsladším ovocím ti bude nádej, že Kristus je

s tebou a prijíma ťa vo svojej milosti. V našom cirkevnom zbere máme mnoho dobrých príkladov takejto práce, podpory a pomoci. Aktuálne najvýznamnejšie z nich:

AUDITÓRIUM

Po šesťročnom úsilí môžeme opäť využívať vynovené priestory budovy Auditória po ukončení I. etapy jeho obnovy.

Pán Boh nás požehnáva svojou milosťou a po výjazdovom rokovaní Vlády SR v Bardejove nám bola poskytnutá dotácia vo výške 5000 Eur na vybavenie vynovených priestorov Auditória potrebným zariadením.

V tomto roku nám Mesto Bardejov poskytlo dotáciu vo výške 15000 Eur na opravné práce v Auditóriu. Tým sme mohli zahájiť práce na II. etape obnovy Auditória. Svojpomocne sme už vykonali brigádnicke práce v rozsahu 157 hodín, čo predstavuje hodnotu cca 1000 Eur pri úpravách a vyčistení priestorov podkrovia. Následne budú urobené podlahové konštrukcie - montáž podlahového kúrenia a poter.

GRÜNDLOVSKÝ DOM

Od roku 2010, kedy bol položený základný kameň Múzea Leonarda Stöckela, systematicky pracujeme na postupnej obnove tohto objektu – národnej kultúrnej pamiatky. V roku 2014 sme realizovali I. etapu opravy strechy a v roku 2015 II. etapu.

Po následnom trojročnom opakovanom úsilí nám bola v tomto roku poskytnutá dotácia vo výške 25000 Eur zo štátneho rozpočtu Ministerstva kultúry SR na rok 2018 na realizáciu projektu – „III. etapa : Oprava strechy – Dom meštiansky, UZPF č. 1731/1, Rhódyho ul. č. 1, 085 01 Bardejov“ z rozpočtovej kapitoly na ochranu, obnovu a rozvoj kultúrneho dedičstva v oblasti pamiatkového fondu. Spolufinancovanie projektu z vlastných zdrojov je vo výške min. 2500 Eur.

Tešíme sa, že podpora a pomoc je vlastná všetkým ľuďom dobrej vôle a úprimného srdca. Aj vyššie uvedené pomoci sú výsledkom našich snáh robiť v cirkevnom zbere dobré veci, pre ktoré vieme získať srdcia ľudí aj mimo cirkevného zboru. O to viac sa povzbudzujeme k čineniu dobrého medzi nami – bratmi a sestrami vo viere. Neľutujeme čas ani prostriedky, ktoré sme mohli a môžeme venovať svojmu cirkevnému zboru a našej cirkvi. Zvelaďujeme tým nielen cirkev, ale veľmi významne ovplyvníme ľudí okolo nás a slúžime na prospech mestu, okoliu aj celej spoločnosti.

Pozývam vás k spolupráci – pomáhajme si a podporujme sa – v rodine, v práci, v škole, v spoločenstve aj v cirkvi.

„Smieť žiť pre Krista, pre neho mrieť. Ó to je blaho, nad ktoré niet. Hodno zaň trpieť, hodno bojovať a hodno cele opustiť svet.“

Ing. Jaroslav Folta, dozorca CZ

„Realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky“

Finančne podporilo
**MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Kol. autorov: Vo vitríne a Pod kapotou

Predstavujeme vám knihy z pera viacerých slovenských autorov pre mladých ľudí, ktorí chcú rásť vo viere a spoznávať Boha hlbšie. Sú špecifikované pre dievčatá a pre chlapcov. Ak poznáte niekoho, kto odchádza študovať do zahraničia alebo do cudzieho mesta, je to ideálna voľba ako darček, aby študenti nezanedbávali svoj duchovný život. Vhodné aj pre konfirmandov a mládežníkov.

O knihe povedali: „Po prečítaní tohto diela som zatúžila stať sa aspoň na chvíľu jedným z dievčat, pre ktoré je tento materiál pripravený. Verím, že Pán Boh bude aj cezeň meniť životy dievčat a bude ich formovať na ženy podľa Božej vôle.“ - Anna Velebírová, zborová farárka v Bardejove

„Žijeme v dobre, kedy potrebujeme zintenzívniť našu pozornosť na mladú generáciu mužov. O to viac si cením knihu, ktorá dôverne pozná naše prostredie a prináša praktické témy od skúsených pracovníkov.“ - Marián Kaňuch, zborový farár v Žiline

Maruška Skonc: Nažité v žite

Maruška Skonc sa do nášho zboru vydala a pristahovala asi pred 3 rokmi. Okrem toho, že je presbyterkou a pracuje s mladými ľuďmi, je veľkou časťou Maruškinkej služby aj písanie. Pre pár mesiacmi jej vyšla nová kniha ako pokračovanie bestselleru vydavateľstva Porta Libri Ako chytať v žite pod názvom Nažité v žite. Je to kniha plná uprimných príbehov o živote s Kristom, o živote v cirkvi, o živote medzi ľuďmi.

O knihe povedali: „Zázraky. Možno sa nedejú a možno sa dejú všade okolo nás – záleží od toho, ako sa pozeráme na svet. Maruška zázrakom verí, pretože ich prežíva každý jeden deň aj v úplných maličkostiach a nám ukazuje, ako ich neprehliadať.“ - Emília Mihočová, šéfredaktorka časopisu eVýchod

Tieto tituly si môžete zakúpiť v auditóriu v obchode sestry Eštokovej.

Nadežda Jurčišinová : Juraj Kello Petruškin na Šariši

25. júna v Okresnej knižnici D. Gutgesela predstavila docentka Prešovskej univerzity, Nadežda Jurčišinová, svoju knihu: Juraj Kello-Petruškin na Šariši. Prezentáciu tejto knihy sme prijali s radosťou. Autorka sa v nej venuje životu a dielu evanjelického farára a spisovateľa, ktorého radíme do poštúrovskej generácie. Kello Petruškin pôsobil v cirkevnom zbore v Bardejove v období, ktoré bolo pre zachovanie slovenčiny v cirkvi a v spoločnosti zvlášť náročné. O to dôležitejšia bola jeho úloha v prostredí, ktoré na rozdiel od Turca či Liptova neoplývalo zanietenými národovcami.

Sme radi, že dnešnej generácii je vďaka uvedenej knihe predstavený rodák z Liptova, zanietený Boží služobník, kňaz i básnik zároveň. Autorka knihu rozdelila do dvoch častí, v ktorých sa venuje najprv Kellovmu pôsobeniu v domácom prostredí Liptova a potom jeho aktivitám v Šariši. Úvod druhej časti predstavuje prostredie Šariša, v dobových súvislostiach. Táto časť pomáha lepšie pochopiť význam a dosah činnosti bardejovského kňaza v cirkvi aj v meste. Publikácia bola napísaná s dôkladnosťou vysokoškolskej pedagogičky. Napriek tomu si zachováva zrozumiteľnosť a poslúži nielen na odborné študijné účely, ale aj pre bežného čitateľa, záujemcu o miestnu históriu cirkvi či mesta a jeho okolia. Kniha bola vydaná Vydavateľstvom Prešovskej univerzity v Prešove z finančnou podporou grantu VEGA a grantového programu APVV ako nepredajná. Jej objavenie sa na tržnici poznania histórie vítame s vďakou a túžbou, aby sa našli ďalší zanietenci, ktorí by podobným spôsobom priblížili ďalšie kapitoly dejín nášho cirkevného zboru.

Ján Velebír, zborový farár

Zuzana Riznárová, Lukavica
 Kristína Kosturová, Bardejov
 Michal Filakovský, Bardejov
 Sára Jankuvová, Vyšná Voľa
 Alexander Schönborg, Bratislava
 Matej Hankovský, Bardejov
 Anna Veronika Klein, Neutraubling, Nemecko
 Amalia Nebl, Eichstätt, Nemecko
 Zoe Amália Gajdošová, Bardejov
 Lukáš Valko, Hažlín
 Patrik Vanta, Lukavica
 Filip Jančík, Bardejov
 Sebastián Hankovský, Lukavica
 Emma Novák, Rokytov
 Dária Pangracová, Bardejov
 Diana Packová, Bardejov
 Dorotka Hamplová, Olomouc, ČR
 Karolína Minariková, Bardejov
 Zara Matysová, Bardejov
 Sofia Šimcová, Bardejov
 Adela Pangrác-Zdolinská, Rokytov
 Mateo Petrič, Bardejov
 Marek Lukáčik, Bardejov
 Adela Škvareková, Košice
 Sára Viktória Krukárová, Bardejov
 Jakub Šesták, Bardejov

Marián Riznár a Mária Petrušová
 Andrej Marko a Monika Mančáková
 Ladislav Medve a Andrea Martičková
 Michal Ceperko a Edita Kupská
 Pavol Švec a Zuzana Gdovinová
 Marek Ščerba a Mária Hopková
 Lukáš Timco a Miroslava Sabolová
 Martin Jurek a Zuzana Divaldová
 Slavomír Kaščák a Miriama Kažimírová
 Ján Dolinský a Jana Pangrác-Zdolinská
 Ján Šoltés a Tatiana Nováková
 Peter Jesenský a Katarína Kyseľová
 Ľuboš Hankovský a Diana Fugasová
 Samuel Hrivňák a Milada Havirová
 Matúš Petrič a Monika Horváthová
 Daniel More a Viera Sofia Semanová

Anna Petričová, rod. Benková, 92 r., Rokytov
 Jozef Boguský, 70 r., Vyšná Voľa
 Mária Gdovinová Hudáková, rod. Guľa-Tomková, 67 r., Nižná Voľa
 Mária Polčová, rod. Banasová, 67 r., Rokytov
 Viliam Schullery, 58 r., Bardejov
 Radoslav Gdovin, 39 r., Nižná Voľa
 Zuzana Klimeková, rod. Petričová, 85 r., Bardejov
 Ondrej Pangrác Zdolinský, 85 r., Rokytov
 Anna Gibelová, rod. Kmecová, 78 r., Mihalov
 Ján Vanta, 75 r., Lukavica
 Ján Jankuv, 84 r., Vyšná Voľa
 Mária Šoltýsová, 77 r., Vyšná Voľa
 Andrej Rybár, 71 r., Bardejov
 Peter Gajdoš, 32 r., Bardejov
 Juraj Klimek, 65 r., Bardejov
 Agáta Benková, rod. Pirnagová, 77 r., Bardejov
 Andrej Rybár, 85 r., Bardejov
 Mária Dzurišinová, rod. Marinková, 89 r., Vyšná Voľa

JANUÁR - JÚL 2018

SRDEČNE POZÝVAME:

- 28.-30. 9. 2018 Zborové dni Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Bardejov
- Nedeľa 30.9.2018 Bystré - Seniorálne stretnutie mužov a žien Šarišsko-zemplínskeho seniorátu.
- Víkend 5.-7. 10. 2018 Mníchovský potok - Konfirmačná víkendovka
- Nedeľa 7. 10. 2018 9:00 - Lukavica - Pamiatka posvätenia chrámu (35. výročie)
- Sobota 13. 10. 2018 Seniorálne stretnutie mamičiek - Pozdišovce
- Nedeľa 14. 10. 2018 vo všetkých kostoloch cirkevného zboru slávnosť Poďakovania za úrody zeme
- Nedeľa 21. 10. 2018 10:30 - Vyšná Voľa - Pamiatka posvätenia chrámu (29. výročie)
- Nedeľa 28. 10. 2018 popoludnie - Seniorálna evanjelizácia ŠZS v Mokroluhu
- 15.-18. 11. 2018 Konferencia Rodinného spoločenstva ECAV
- Nedeľa 25. 11. 2018 Chmeľov - Seniorálne stretnutie spevokolov

NA VYDANIE BARDEJOVSKÉHO PRAMEŇA PRISPELI:

2,00 € | Bardejov – s. Jaššová, r. Halžová || 3,00 € | Bardejov – s. Novotná, s. Teplická || 5,00 € | Bardejov – s. Adamuščinová, s. Fodorová, 2 x s. Pangrácová, s. Rentková, s. Vantová, br. Novotný, br. Sala, r. Adamuščinová, r. Bukovinská, r. Hrivniaková, r. Klimeková, r. Paľová, r. Šandalová, r. Šimová; Bard. Nová Ves – r. Tomašková; Vyšná Voľa – s. Roguľová; Zborov – s. Hirkalová || 10,00 € | Bardejov – Bohu známa sestra, s. Benická, s. Briškárová, s. Gočová, s. Matušovičová, s. Paňková, s. Petrušová, s. Polačková, s. Slančová, 2 x s. Šimová, s. Virgalová, s. Zašiurová, Bohu známa rodina, r. Adamčová, r. Balocová, r. Birošová, r. Bogoľová, r. Halžová, r. Havírová, r. Klobošáková, r. Kupská, r. Lukáčová, r. Minariková, r. Pangrácová, 2 x r. Rybárová, r. Šellongová, r. Talárová; Beloveža – s. Škriabová; Janovce – r. Ildžová; Kobyly – s. Gregová, s. Polčová; Lukavica – s. Riznerová, manž. Riznároví, koledníci, r. Hankovská, 2 x r. Katušinová, r. Sabolová, 2 x r. Vantová; Mokroluh – s. Stašová, r. Foltová, r. Macejová; Rokytov – s. Polčová; Vyšná Voľa – s. Jankuvová, manž. Evinovi; r. Klimeková, Zlaté – br. Klimek || 15,00 € | Lukavica – r. Voľanská; Vyšná Voľa – r. Boguská || 20,00 | Bardejov – s. Hankovská, r. Gočová, r. Hankovská, r. Hlavinková, r. Remetová; Rokytov – r. Petričová || 50,00 € | Bardejov – r. Fuňáková

ZBOROVÉ DNI

Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Bardejov

28.-30. 9. 2018

...pre nás a našich rodákov...

PIATOK 28. 9.

18:00 Stretnutie dorastu a mládeže
v Auditóriu a záhrade,
host: írsky hudobník James Evans
Pozvané sú všetky generácie

SOBOTA 29. 9.

9:00 Slávnostné služby Božie v kostole (Bardejov)
hostia: Katarína Hudáková, zb. farárka
v Liptovskom Ondreji, spevokoly

10:15 Posviacka Auditória
hostia: Martin Chalupka, senior ŠZS,
spevokoly

11:30 Spoločný obed

13:30 Posedenie pri téme
„Rodina dneška - ako ďalej?“
hostia: Samuel a Anna Linkeschovci
- farári v Košiciach

15:00 Tvorivé dielne v Auditóriu
Výstava v Auditóriu
Zábavné aktivity v areáli

17:30 Koncert komorného súboru LenART Quartet
z Košíc (Kostol Bardejov)

20:00 Záver dňa v Auditóriu

NEDEĽA 30. 9.

9:00 Slávnostné služby Božie, 210. výročie
posvätenia chrámu Božieho v Bardejove
hostia: Marián Kaňuch, senior TUS, Žilina,
mládež, spevokol